

ผลของวิธีการเพาะอกรที่มีต่อคุณภาพของข้าวกล้องออก
Effect of Germination Methods on Qualities of Germinated Brown Rice

อุมาพร ออยสบายน¹ รติยา ทุวพาณิชยานันท์¹ คลุณี ใจสุทธิ¹ และ สมเกียรติ ปรัชญารากร²
 Umaporn Yoosabai¹, Ratiya Thuwapanichayanan¹, Donludee Jaisut¹ and Somkiat Prachayawarakorn²

Abstract

The objectives of this work were to study the effect of germination methods on the qualities of germinated brown rice (GBR) in terms of GABA content, number of fissured kernels and textural properties. The GBR was prepared by three different methods. The first method was performed by soaking paddy rice in water for 68 h. The second method was performed by soaking paddy rice in water for 32 h and keeping the drained sample in an unventilated cylinder tank with a lid for 32 h. The third method was performed by soaking paddy rice in water for 32 h and keeping the drained sample in an unventilated cylinder tank with a lid for 12 h. Then, the sample was dried in a fluidized bed dryer at 120°C for 30 s and was put back into the cylinder tank with a lid for 20 h. The experimental results showed that the GBR produced by soaking combined with gaseous and heat treatment method had the highest GABA content. However, this method provided a higher number of fissured kernels as compared with the other two methods. This fissure subsequently affected its textural properties. The GBR produced by soaking combined with gaseous and heat treatment method had lower hardness value. However, its cooked rice shape was not much different from those produced by soaking and soaking combined with gaseous treatment.

Keywords: GABA, gaseous and heat treatment, germinated brown rice

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของวิธีการเพาะอกรที่มีต่อคุณภาพของข้าวกล้องออก ได้แก่ ปริมาณสาร gamma แการแตกร้าวของเมล็ด และคุณภาพเนื้อสัมผัสหลังการหุงต้ม โดยทำการเพาะอกรข้าวเปลือก 3 วิธี วิธีที่ 1 แช่ข้าวเปลือกในน้ำเป็นเวลา 68 ชั่วโมง วิธีที่ 2 แช่ข้าวเปลือกในน้ำเป็นเวลา 32 ชั่วโมง จากนั้นเทน้ำทิ้งและนำข้าวเปลือกไปเก็บไว้ในที่อับอากาศ เป็นเวลา 32 ชั่วโมง และวิธีที่ 3 แช่ข้าวเปลือกในน้ำเป็นเวลา 32 ชั่วโมง จากนั้นเทน้ำทิ้งและนำข้าวเปลือกไปเก็บไว้ในที่อับอากาศเป็นเวลา 12 ชั่วโมง และนำไปให้ความร้อนอย่างรวดเร็วด้วยเครื่องอบแห้งแบบฟลูอิเดซึ่งเบดที่อุณหภูมิ 120°C เป็นเวลา 30 วินาที จากนั้นนำไปเก็บไว้ในที่อับอากาศต่อเป็นเวลา 20 ชั่วโมง จากผลกระทบลดลงพบว่าข้าวที่ผ่านการเพาะอกรด้วยวิธีการ แช่น้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศและการให้ความร้อนมีปริมาณสาร gamma สูงที่สุด แต่มีร้อยละการแตกร้าวสูงที่สุด ซึ่งส่งผลให้มีค่าความแข็งตัวที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับข้าวที่ผ่านการเพาะอกรด้วยวิธีการแช่น้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศ และวิธีการ แช่น้ำ แต่อย่างไรก็ตามรูปร่างของเมล็ดข้าวกล้องออกที่ผ่านการเพาะออกทั้ง 3 วิธี หลังการหุงต้มมีลักษณะแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คำสำคัญ: กากบาท, การเก็บในที่อับอากาศและการให้ความร้อน, ข้าวกล้องออก

คำนำ

ข้าวกล้องออกเป็นผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพที่กำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากอุดมไปด้วยสารอาหารที่มีประโยชน์โดยเฉพาะสาร gamma พบในเมล็ดข้าว ทำให้เป็นสารต้านอนุมูลอิสระ ทำหน้าที่เป็นสารต้านการอนุมูลอิสระ ช่วยป้องกันการทำลายสมอง เนื่องจากสารเบต้า-อะไมโลยด-peptide (beta-amyloid peptide) ซึ่งเป็นสาเหตุของโรคอัลไซเมอร์ นอกจากนี้ยังช่วยให้นอนหลับสบาย และช่วยลดความดันโลหิตได้อีกด้วย การบาทเกิดขึ้นจากการดีكارบอคิเลชัน (Decarboxylation) ของกรดกลูตامิก โดยมีเอนไซม์กลูตามิทีคาร์บอคิเลส (Glutamate decarboxylase, GAD) เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา ซึ่งการเพิ่มเข้มข้นของโปรตีนสาร gamma ในระหว่าง

¹ ภาควิชาเกษตรศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 10900

¹ Department of Farm Mechanics, Faculty of Agriculture, Kasetsart University, Bangkok, 10900

² ภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพฯ 10140

² Department of Chemical Engineering, Faculty of Engineering, King Mongkut's University of Technology Thonburi, Bangkok, 10140

กระบวนการเพาะงอกนั้นจะแตกต่างกันนี้คือกับพันธุ์ข้าวและสภาวะที่ทำการเพาะงอก (Varanyanond *et al.*, 2005; Komatsuzaki *et al.*, 2007) โดยกระบวนการสังเคราะห์สารอาหารจะตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อสภาวะเครียด ซึ่งการสร้างสภาวะเครียดให้กับข้าวสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การเก็บในที่อับอากาศ การอยู่ในสภาวะกรด การสัมผัสกับความร้อนหรือความเย็นอย่างรุนแรง Komatsuzaki *et al.* (2007) ได้ทำการศึกษาเบรียบเทียบวิธีการเพาะงอก 2 วิธี คือ แขวนในน้ำจนกระทั่งเอ้มบริโภครูปออกม่า และแขวนในน้ำจนกระทั่งข้าวอิ่มตัวด้วยความชื้น แล้วนำมายก Geben ต่อในที่อับอากาศ โดยให้ทั้ง 2 วิธีใช้เวลาเท่ากัน จากผลการศึกษาพบว่า ข้าวกล้องที่ผ่านการแขวนน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศมีปริมาณสารอาหารมากกว่าข้าวกล้องที่แขวนน้ำยาว Youn *et al.* (2011) ทำการศึกษาผลของการให้ความร้อนอย่างรวดเร็วในระหว่างกระบวนการเพาะงอกที่มีต่อปริมาณสารอาหารในข้าวสาลี จากผลการศึกษาพบว่า การให้ความร้อนอย่างรวดเร็วในระหว่างกระบวนการเพาะงอก จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการสังเคราะห์สารอาหารได้มากขึ้นนอกจากนี้ยังพบว่า ข้าวกล้องของที่เพาะงอกจากข้าวเปลือกมีปริมาณสารอาหารสูงกว่าข้าวกล้องของที่เพาะงอกจากข้าวกล้อง เนื่องจากภายในเปลือกมีแร่ธาตุสะสมอยู่ เช่น ในตระเจนฟอสฟอรัส แมgnีเซียม ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปตุ่นดังกล่าวในการเจริญเติบโต จึงส่งผลให้ข้าวกล้องของที่เพาะงอกจากข้าวเปลือกเกิดการสังเคราะห์สารอาหารได้มากกว่าข้าวกล้องของที่เพาะงอกจากข้าวกล้อง Chungcharoen *et al.*, 2012) ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงทำการศึกษาผลของวิธีการเพาะงอกข้าวเปลือก ได้แก่ วิธีที่ 1 การแขวนข้าวเปลือกในน้ำ วิธีที่ 2 การแขวนข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศ และวิธีที่ 3 การแขวนข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศและการให้ความร้อนที่มีต่อคุณภาพของข้าวกล้องออก ได้แก่ ปริมาณสารอาหาร การแตกตัวของเมล็ด และคุณภาพเนื้อสัมผัสหลังการหุงต้ม

อุปกรณ์และวิธีการ

1. การเตรียมตัวอย่างข้าวเปลือกของ

ใช้ข้าวเปลือกพันธุ์ปุทุมธานี 1 โดยทำการเพาะงอก 3 วิธี ดังนี้ วิธีที่ 1 แขวนข้าวเปลือกในน้ำเป็นเวลา 68 ชั่วโมง ซึ่งจะได้ร้อยละการออกสูงที่สุด เท่ากับร้อยละ 95 โดยมีความยาวของจมูกข้าวประมาณ 1 mm วิธีที่ 2 แขวนข้าวเปลือกในน้ำจนกระทั่งข้าวเปลือกอิ่มตัวไปด้วยความชื้น ซึ่งมีค่าประมาณ 35% (w.b.) โดยจะใช้เวลา 32 ชั่วโมง จากนั้นเท่านั้นที่จะนำข้าวเปลือกไปเพาะงอกต่อในสภาวะอับอากาศ จนกระทั่งข้าวเปลือกมีร้อยละการออกและความยาวของจมูกข้าวเท่ากับการเพาะงอกด้วยวิธีที่ 1 ซึ่งจะใช้เวลาอีก 32 ชั่วโมง และวิธีที่ 3 แขวนข้าวเปลือกในน้ำจนกระทั่งข้าวเปลือกอิ่มตัวไปด้วยความชื้น ซึ่งจะใช้เวลา 32 ชั่วโมง จากนั้นเท่านั้นที่จะนำข้าวเปลือกไปเพาะงอกต่อในสภาวะอับอากาศเป็นระยะเวลาหนึ่ง (กำหนดให้ใช้เวลาในการออกจนกระทั่งได้ร้อยละการออกเท่ากับ 50 ซึ่งจะใช้เวลา 12 ชั่วโมง) ก่อนนำไปให้ความร้อนอย่างรวดเร็วด้วยเครื่องอบแห้งแบบฟลูอิดร์เบดที่อุณหภูมิ 120°C เป็นเวลา 30 วินาที ทั้งนี้เพื่อให้อุณหภูมิของเมล็ดไม่เกิน 43°C ซึ่งเป็นอุณหภูมิสูงสุดที่เมล็ดข้าวสามารถออกได้ จากนั้นทำการฉีดพ่นน้ำเพื่อให้ข้าวเปลือกมีความชื้นเท่ากับข้าวเปลือกก่อนนำไปให้ความร้อน และนำไปเพาะงอกต่อในสภาวะอับอากาศ จนกระทั่งข้าวเปลือกมีร้อยละการออกและความยาวของจมูกข้าวเท่ากับการเพาะงอกด้วยวิธีที่ 1 ซึ่งจะใช้เวลาอีก 20 ชั่วโมง โดยตลอดช่วงเวลาที่แขวนข้าวเปลือกในน้ำ จะมีการเปลี่ยนน้ำทุก 4 ชั่วโมง และเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการเพาะงอกแล้ว นำตัวอย่างข้าวเปลือกออกไปเพื่อวัดความชื้นลดลงเหลือ 13-14% (d.b.) จากนั้นนำไปเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 4°C เพื่อรักษาความชื้นลดลงเหลือ 13-14%

2. การวิเคราะห์คุณภาพข้าวกล้องของ

นำข้าวเปลือกของไปภาคเทาเปลือกออก นำข้าวเปลือกของโดยใช้เทคนิค High Performance Liquid Chromatography (HPLC) และวิเคราะห์หาร้อยละการแตกตัวของเมล็ด โดยสูมตัวอย่างข้าวกล้องของ 100 เมล็ด และนำมาส่องกับแสงไฟ เพื่อสังเกตวิธีร้าวที่เกิดขึ้น แล้วรายงานผลในรูปของร้อยละการแตกตัวของเมล็ด และทดสอบคุณภาพเนื้อสัมผัสหลังการหุงต้ม (ความแข็งและความเหนียว) ด้วยเครื่อง Texture Analyzer โดยนำข้าวกล้องของมาหุงให้สุกโดยใช้อุ่นส่วนข้าวต่อน้ำ เท่ากับ 1:1.5 ก่อนนำไปทดสอบ

ผล

1. ผลของวิธีการเพาะงอกที่มีต่อคุณภาพข้าวกล้องของ

Table 1 แสดงปริมาณสารอาหารในข้าวกล้องและในข้าวกล้องของที่เพาะงอกด้วยวิธีการแตกต่างกัน จากตารางพบว่า ข้าวกล้องของมีปริมาณสารอาหารสูงกว่าข้าวกล้องมาก โดยข้าวกล้องของที่เพาะงอกด้วยวิธีการแขวนข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศและการให้ความร้อน มีปริมาณสารอาหารสูงที่สุด (43.86 mg/100 g brown rice) รองลงมาคือ

ข้าวกล้องออกที่เพาะงอกด้วยวิธีการแข็งข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศ ($37.62 \text{ mg}/100 \text{ g}$ brown rice) และข้าวกล้องออกที่เพาะงอกด้วยวิธีการแข็งในน้ำเพียงอย่างเดียว ($23.19 \text{ mg}/100 \text{ g}$ brown rice)

Table 1 GABA content of germinated brown rice

Germination Method	GABA content (mg/100g brown rice)
Brown rice (Reference)	1.53 ± 0.04^a
Soaking 68 h	23.19 ± 1.31^b
Soaking 32 h + Gaseous 32 h	37.62 ± 1.57^c
Soaking 32 h + Gaseous 12 h + Heat treatment 30s + Gaseous 20 h	43.86 ± 0.17^d

Different letters in the same column indicate that the values are significantly different ($p < 0.05$)

Table 2 แสดงร้อยละการแตกร้าวของเมล็ดข้าวกล้องและข้าวกล้องออกที่เพาะงอกด้วยวิธีการแตกต่างกัน จากตารางพบว่า ข้าวกล้องออกมีร้อยละการแตกร้าวสูงกว่าข้าวกล้องมาก โดยข้าวกล้องออกที่เพาะงอกด้วยวิธีการแข็งข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศและการให้ความร้อน มีร้อยละการแตกร้าวสูงที่สุด (ร้อยละ 42.33) รองลงมาคือข้าวกล้องออกที่เพาะงอกด้วยวิธีการแข็งข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศ และข้าวกล้องออกที่เพาะงอกด้วยวิธีการแข็งข้าวเปลือกในน้ำเพียงอย่างเดียว ซึ่งมีร้อยละการแตกร้าวเท่ากับ 33.67 และ 26.33 ตามลำดับ

Table 2 Percentage of fissured kernels

Germination Method	Percentage of fissure kernels (%)
Brown rice (Reference)	3.50 ± 0.7^a
Soaking 68 h	26.33 ± 2.08^b
Soaking 32 h + Gaseous 32 h	32.33 ± 1.53^c
Soaking 32 h + Gaseous 12 h + Heat treatment 30 s + Gaseous 20 h	42.33 ± 1.53^d

Different letters in the same column indicate that the values are significantly different ($p < 0.05$)

Table 3 แสดงคุณภาพเนื้อสัมผัสหลังการหุงต้ม (ความแข็งและความเหนียว) ของข้าวกล้องและข้าวกล้องออกที่เพาะงอกด้วยวิธีการแตกต่างกัน จากตารางพบว่า ข้าวกล้องออกมีความแข็งลดลง และความเหนียวเพิ่มขึ้น โดยข้าวกล้องออกที่เพาะงอกด้วยวิธีการแข็งข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศและการให้ความร้อนมีความแข็งน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม ข้าวกล้องออกที่เพาะงอกด้วยวิธีการตั้งกล่าว จะเกิดการเสียรูปทรงของเมล็ดเพียงเล็กน้อยหลังการหุงต้ม ดังแสดงใน Figure 1 สำหรับค่าความเหนียวจะพบว่า ข้าวกล้องออกที่เพาะงอกด้วยวิธีการแตกต่างกันมีความเหนียวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

Table 3 Textural properties of cooked germinated rice

Germination Method	Hardness (N)	Stickiness (N)
Brown rice (Reference)	121.50 ± 2.05^d	-4.22 ± 1.10^a
Soaking 68 h	95.26 ± 4.83^c	-5.29 ± 1.11^b
Soaking 32 h + Gaseous 32 h	93.12 ± 5.64^b	-5.62 ± 1.33^b
Soaking 32 h + Gaseous 12 h + Heat treatment 30 s + Gaseous 20 h	90.73 ± 5.39^a	-6.57 ± 1.95^b

Different letters in the same column indicate that the values are significantly different ($p < 0.05$)

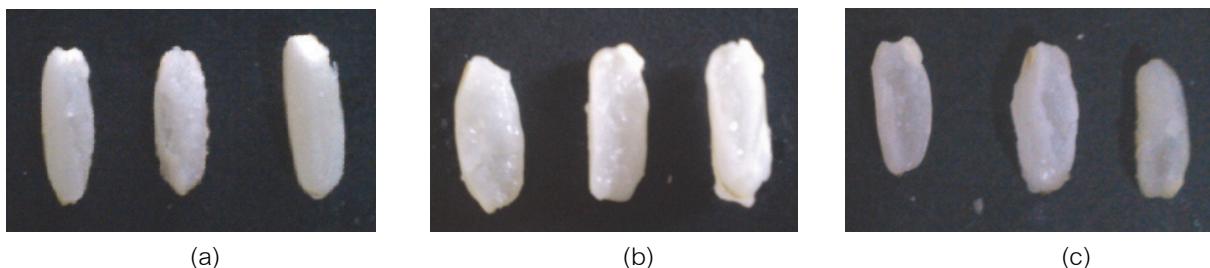

Figure 1 Shape of cooked germinated rice; (a) Soaking 68 h (b) Soaking 32 h + Gaseous 32 h and (c) Soaking 32 h + Gaseous 12 h + Heat treatment 30 s + Gaseous 20 h.

วิจารณ์ผล

ข้าวกล้องออกที่ผ่านกระบวนการเพาะออกทั้ง 3 วิธี ได้แก่ การแข็งข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศ และการแข็งข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศและการให้ความร้อน มีปริมาณสาร gamma บากะสูงกว่า ข้าวกล้อง เนื่องจากในระหว่างกระบวนการเพาะออก เกิดการย่อยสลายสารไม่เดกูลในญี่ เซ่น แบงค์ และโปรตีน ให้กับถ่ายเป็นสารไม่เดกูลเด็ก เซ่น น้ำตาล เปปไทด์ และกรดอะมิโน เป็นต้น ส่งผลให้ข้าวกล้องออกมีเนื้อสัมผัสมีนุ่มลง แต่จะมีร้อยละการแตกร้าวเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากการดูดซึบน้ำในระหว่างกระบวนการเพาะออก

เมื่อพิจารณาผลของการแข็งข้าวเพาะออกที่มีต่อคุณภาพของข้าวกล้องออกพบว่า ข้าวกล้องออกที่เพาะออกด้วยวิธีการแข็งข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศและการให้ความร้อน มีปริมาณสาร gamma บากะสูงที่สุด เนื่องจากวิธีการดังกล่าว ข้าวเปลือกถูกเพาะออกในสภาพเครียด ซึ่งจะเกิดการสะสมของ Ca^+ และ H^+ ในไซโทโซล (Cytosol) ของเมล็ดข้าว ทำให้ไซโทโซลมีภาวะเป็นกรด ซึ่งช่วยเร่งการทำงานของเอนไซม์กลูตามาทีคิวบอกซีเลส ส่งผลให้เกิดการสังเคราะห์สาร gamma เพิ่มขึ้น (Shelp et al., 1999) อย่างไรก็ตาม ข้าวกล้องออกที่เพาะออกด้วยวิธีการดังกล่าวมีร้อยละการแตกร้าวสูงกว่าข้าวกล้องออกที่เพาะออกด้วยวิธีการแข็งข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศ และข้าวกล้องออกที่เพาะออกด้วยวิธีการแข็งข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการเด็นที่เพิ่มมากขึ้นภายในเมล็ดในระหว่างการให้ความร้อน ซึ่งการแตกร้าวของเมล็ดจะส่งผลต่อความแข็งของข้าวกล้องออกหุงสุก โดยข้าวกล้องออกที่มีร้อยละการแตกร้าวสูง เมื่อนำไปหุงต้มจะสามารถดูดน้ำได้มากกว่า และเกิดการสูญเสียของเมล็ดได้ง่ายกว่าข้าวกล้องออกที่มีร้อยละการแตกร้าวต่ำ ส่งผลให้เนื้อสัมผัสหลังการหุงต้มมีความนุ่มนวลกว่า อย่างไรก็ตาม ข้าวกล้องออกที่เพาะออกด้วยวิธีการแข็งข้าวเปลือกในน้ำร่วมกับการเก็บในที่อับอากาศและการให้ความร้อนยังสามารถคงรูปเอาไว้ได้หลังการหุงต้ม

คำขอคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ และบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่สนับสนุนทุนในการทำวิจัยนี้

เอกสารอ้างอิง

- Chungcharoen, T., S. Prachayawarakorn, S. Soponronnarit and P. Tungtrakul. 2012. Effect of drying temperature on drying characteristics and quality of germinated rice prepared from paddy and brown rice. *Drying Technology* 30: 1844–1853.
- Komatsuzaki, N., K. Tsukahara, H. Toyoshima, T. Suzuki, N. Shimizu and T. Kimura. 2007. Effect of soaking and gaseous treatment on GABA content in germinated brown rice. *Journal of Food Engineering* 78: 556–560.
- Shelp, B. J., A. W. Bown and M. D. McLean. 1999. Metabolism and functions of gamma-aminobutyric acid. *Trends Plant Sci* 4: 446–452.
- Youn, Y. S., J. K. Park, H. D. Jang and Y. W. Rhee. 2011. Sequential hydration with anaerobic and heat treatment increases GABA content in wheat. *Journal of Food Chemistry* 129: 1631–1635.
- Varanyanond, W., P. Tungtrakul, V. Surojanametakul, L. Wattanasiritham and W. Luxiang. 2005. Effects of water soaking on gamma-aminobutyric acid (GABA) in germ if different Thai rice varieties. *Kasetsart Journal* 39: 411–415.